

CRONICI BOSTONIENE

de Leonard Oprea

APOLINICUL INDEMN

De fiecare dată când te privești în oglinda vezi un alt chip decit acela pe care-l dorești cioplit după chipul și asemănarea celui din visul tău bine ascuns, despre mărirea și gloria ta. Chiar mai mult, de fiecare dată – nu doar comparat cu cel din visul bine ascuns – chipul tău real îți apare alt fel cioplit, vizibil diferit în fiecare nou moment al oglinirii tale. și, trecerea timpului, de la o secundă la alta, de la o zi la alta, ori pecetea tristeții sau a bucuriei, precum nici voia-bună ori mohoreala și așa mai departe – nu, toate acestea nu explică decît în foarte mică măsura chipul tău mereu alt fel cioplit...

Alt-ceva este... Căci, de fiecare data când te privești în oglindă, din abisul ființei tale te străfulgeră apollonicul îndemn “cunoaște-te pe tine însuți”..., asta să fie oare?

Da, da. Această încercare de revelație este cea care-ți cioplește mereu alt fel chipul. Din păcate, e doar o străfulgerare. Țișnește, te orbește, te re-sculptează ...dar, odată părăsită oglinda, ca o felină te strecoți înapoi în lumea feerică a autosuficienței cotidiene.

Și te bucuri liniștit de viața ta, cea fără de oglindă...

Pînă când Cel de Sus se va îndura de tine și oglinda va deveni umbra ta.

“...sfînțind liniștea

din parc – rîsul dulce al

pruncilor... Doamne!...”

(Din volumul “Theophil Magus – Confesiuni 2004-2006 //

Editura “Universal Dalsi”, Bucuresti, 2007)